

St Maria Magdalenas Församlingsmagasin

SEPTEMBER 2025

Varför
baldakin – fr
Lars berättar

**Engelska
körens 15-
årsjubileum
(på engelska)**

Församlingsmagasin

Redaktion:

Chefredaktör & Ansvarig utgivare

P. Patrick Etuk MSP

Redaktörer

Peter Tynkkynen

Doris Wennerberg

Lily Zenchä

Anthony Omozufo

Fr Lars Nordblom

Yongabi George Tala

Adress:

Slättadammsgatan 10,
417 26 Gbg

Telefon:

073-021 34 50

Layout & grafisk formgivning:

Peter Tynkkynen

Omslag:

Peter Tynkkynen

Sta Maria Magdalenas församlingsmagasin vill informera, ge inblick i församlingen och dess verksamhet samt inspirera till aktivt deltagande i församlingslivet.

Sta Maria Magdalenas Katolska församling

Kyrkoherde

P. Patrick Etuk MSP

Telefon: 073-021 34 50

e-post: pat1974etuk@gmail.com

Adress

Slättadammsgatan 10,
417 26 Gbg

Expeditionstid

Ti-fre 10:00-15:00

Telefon (kontor)

073-021 34 50

E-post

hisingen@katolskakyrkan.se

Hemsida

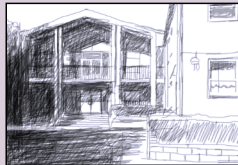
www.mariamagdalenas.se

Bankgiro

5115-5034

Swish

123-3453461

TECKNING: PETER TYNKKYNNEN

INNEHÅLL

04 Kyrkoherdens ord till församlingen.

05 Kyrkkaffet blir regelbundet på söndagar.

06 Intressant om Geez-riten hos oss.

10 Blandat & kort – och tankvärt.

14 Fr Patricks tankar om kyrkans liturgiska färgers betydelse.

15 Kommande i församlingen.

16 Engelska körens 15-årsjubileum och resa i församlingen (på engelska)

21 Fr Damian ser bakåt på MSP:s historia (på engelska).

Kära vänner i Kristus,

När vi samlas kring altaret varje vecka, blir vi påmind om att vi är en brokig men enad familj. I vår församling får vi uppleva hur många traditioner och språk möts: ge'ez-liturgins uråldriga sånger från Afrikas berg, engelska körens röster som lyfter våra hjärtan, och våra egna svenska böner som bär vardagens tyngd och glädje. Allt detta blir till en rik väv, där varje tråd har sin egen färg men tillsammans formar en helhet.

Jag tänker ofta på de liturgiska färgerna som Kyrkan använder under året. De är inte bara prydnader, utan budbärare av hopp, glädje, omvändelse och tro. Grönt lär oss att växa, vitt fyller oss med påskens och julens ljus, lila manar till eftertanke, och rött påminner oss om kärlekens och martyrernas brinnande glöd. Färgerna blir som en tyst predikan, som hjälper oss att leva vår tro i vardagen.

Livet i församlingen är också färgrikt. Det är barnens skratt vid dopet, körens sång, ungdomars engagemang, äldre som troget ber, och familjer som delar både glädje och oro. Mitt i allt detta är Kristus själv närvarande – han som är världens ljus och som kallar oss att vara ett.

Låt oss därför bära våra egna livsfärger inför Herren, och låta dem bli en del av det stora mosaik som är Kyrkan. Tillsammans är vi kallade att spegla Guds skönhet, här i Göteborg, i Sverige och i världen.

Med välsignelse och bön,

P. Patrick Etuk MSP, kyrkoherde.

Mötesplats och gemenskap – kyrkkaffet som samlingspunkt över alla gränser

Text: Doris Wennerberg

Från och med september kommer vi att inbuda våra församlingsbröder och -systrar till kyrkkaffe efter mässan på svenska på söndagar.

Kyrkkaffe efter gudstjänsten har en lång tradition, både i Sverige och många andra länder. Först var det så, att man stannade upp i kyrkbacken eller helt enkelt utanför kyrkan, för att prata med varandra – om veckan som gått, om hur det var i kyrkan, om framtiden, om hälsan och mycket annat. På detta sätt förstärktes gemenskapen mellan församlingsmedlemmarna, unga och gamla fick tillfälle att tala med varandra, åldersgränser upplevdes inte som hinder, gränser man ibland upplever mellan olika yrkesgrupper och nationaliteter försvann.

Under det gångna århundradet började kaffet efter mässan ta form. Det blev mera och mera vanligt att träffas i församlingssalarna runt om i Sveriges kyrkor. Även hos oss i Sankta Maria Magdalenas församling blev det vanligt att

engelskspråkiga och polska gruppen stannade efter mässan för att dricka en kopp kaffe med varandra. I den svenskspråkiga gruppen var det mera trögt, och små försiktiga ansatser raderades snabbt ut i samband med pandemin.

Men nu ska vi börja med kyrkkaffe mera regelbundet. Vi tror att vi alla mår bra av att fortsätta med det vi lovade innan i mässan, att tycka om vår nästa, att lära känna de som man hade gemenskap med uppe i kyrkan, att sudda ut gränser.

Låt kyrkkaffet bli en samlingspunkt för vår församlingsfamilj, där vi kan fördjupa de roller vi har i det kristna livet – oavsett ålder, kön, nation, yrke- låt oss bindas ihop med varandra och i gemenskap med vår Herre.

På menyn för vårt kyrkkaffe finns även en lättare lunch; vi serverar maten, dryck och bakverk till självkostnadspris – familjer med barn får reducerade priser.\

En levande tradition – mitt i vår församling

Mitt i vår församling bärs en uråldrig kristen tradition vidare – med sång, rökelse, rytm och bön på ett språk som inte längre talas, men som fortfarande sjungs. Geez-riten, med rötter i 300-talets Abessinien, lever i dag genom våra eritreanska församlingsmedlemmar. Men vad vet vi egentligen om denna rika och levande liturgi?

Text: Simon Woldetensae och Peter Tynkkynen

I bergen i östra Afrika föddes under 300-talet en kristen tradition som fortfarande lever – och den hörs, sjungs och firas än i dag, även här i vår församling, Sankta Maria Magdalena.

Geez-riten är den liturgiska tradition som förenar de etiopiska och eritreanska ortodoxa och katolska kyrkorna. Den är en gren av den alexandrina traditionen, nära besläktad med den koptiska riten. Trots att Geez inte längre används i

vardagligt tal, används språket ännu i liturgin – på samma sätt som latin i den romerska riten.

Sankt Yared och sången som bär tron

En av de mest älskade gestalterna i Geez-traditionen är **Sankt Yared** (505–571 e.Kr.), skaparen av Zema – en helig sångform där varje ton och rytm bär bönen kraft. Zema är inte bara musik; det är rituellt liv, psaltarens hjärtslag, glädjen i

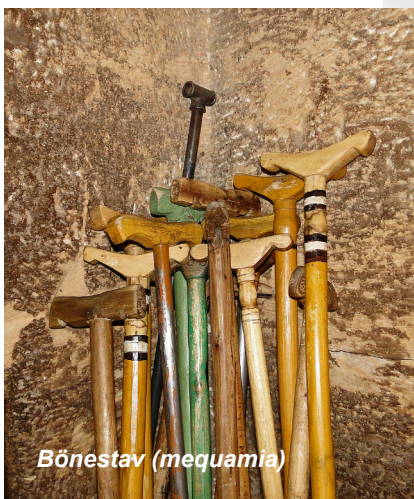
Fr Haile Tesfamariam firar geez-mässa i Sta Maria Magdalenas katolska församling.

Trummor (kebero)

Sistrum (senasel)

Bönestav (mequamia)

Processionskors

helgonens högtider och djupet i klostrens dagliga böner.

Ljudet av tro – instrumenten i tjänst

Vid gudstjänster används traditionella instrument:

- **sistrum (senasel):** ett metallinstrument som markerar rytm och rörelse
- **trummor (kebero):** dånar under processioner och liturgiska nyckelögonblick
- **bönestav (mequamia):** används vid danser och sånger, ibland i tyst andakt

Prästerna bär vackra och symbolrika dräkter som förhöjer den liturgiska upplevelsen – ett skådespel för både öga och hjärta.

Ett annorlunda kyrkoår

Geez-kalendern är rik på fastor, högtider och helgon som är unika för den etiopiska och eritreanska traditionen. Många av dessa högtider sammanfaller med östkyrkans firande – som till exempel julen den 6 januari.\

Eritreanska katoliker i Sverige

Bakgrund:

De eritreansk-katolska troende tillhör en östkatolsk kyrka i full gemenskap med påven i Rom. Kyrkan använder ge'ez-liturgin och har sina rötter i den alexandrinska traditionen, gemensam med den koptiska och etiopiska kyrkan.

Migration till Sverige:

Många eritreanska katoliker kom som flyktingar under 1980- och 1990-talen, och även senare, på grund av krig och politisk förföljelse i Eritrea.

Gudstjänstliv:

Mässor firas enligt den eritreanska katolska traditionen, ofta på tigrinska och med sång, trummor och processioner. Firandet sker inom befintliga katolska församlingar, särskilt i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Utmaningar och möjligheter:

Gruppen arbetar med att bevara sitt språk, sin tro och liturgi i en svensk kontext. Bristen på präster med tigrinska språkkunskaper är en utmaning, men gemenskapen är stark och ungdomsengagemanget växer.

Organisation:

Eritreanska katoliker är en del av Stockholms katolska stift och samverkar genom missioner, föreningar och migrantsjälavård.

Varför en baldakin?

På Kristi Kropp och blods högtid invigde församlingen den nyinköpta baldakinen då vi gick i procession med det allra heligaste sakramentet. En stor glädje för oss alla att bära vår Herre ut i vårt närområde.

MEN VARFÖR BEHÖVS det en baldakin till denna precession? Om man går in i de fyra stora

basilikorna i Rom ser man att de var och en har en stor baldakin över huvudaltaret. De har varierat i form och storlek genom kyrkans historia men har alltid funnits med av två anledningar. De skyddar altaret och de heliga kärlen i mässan för damm och smuts, de visar också på altarets centrala betydelse såsom platsen för den heliga mässans offer.

VI FÖRSTAR då att baldakinen som används i processioner har en likande funktion och betydelse. Den skyddar för väder och vind men den visar framför allt på det viktiga i processionen. Att Herrens Jesus Kristus bärs mitt ibland oss dold under sakramentets slöja.

PA 1700-TALET kom en svensk luthersk pastor till

Portugal. Han gick till stadens domkyrka och blev visad allt vackert i den. Han fick även se baldakinen som hade en bild av Fadern och Anden. Pastorn frågade då: "Var är Kristus?" och avslöjade sin okunskap. Kristus behövde inte avbildas, han blev buren.\

Blandat & kort

Kort ord från en påve

"Kyrkan är som en mamma: hon öppnar sina armar för alla och avvisar ingen."

– Franciskus

Veckans bibelord

*"Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig."*
(Ps 23:1)

En påminnelse om att Gud
leder oss även när vägen
känns osäker.

Stilla stund

Tänd ett ljus hemma och be
"Fader vår" långsamt – låt
orden sjunka in i hjärtat.

Kort citat från ett helgon

*"Gör små saker med stor
kärlek."* – **Heliga Teresa av
Calcutta**

Kort bön

Herre, låt min dag bli ett
svar på din kärlek.

Liturgisk färg – **grönt**

Grönt används större delen av
året. Det symboliserar hopp
och växande tro.

Tacksamhetsövning

Skriv ner tre saker du är
tacksam för i dag – och
tacka Gud för dem innan du
somnar.

En liten handling

Ring någon du inte pratat
med på länge. Det kan bli
en välsignelse för er båda.

Visste du att...

Kyrkklockornas klang är en
gammal predikan – de
kallar oss till bön, påminner
om Guds närvaro och
markerar tidens gång.

Helgon i fokus – 24 oktober, Sankt Antonius Maria Claret

En spansk biskop som
grundade klarissorna och
spred evangeliet med
brinnande iver.

Dagens eftertanke

Vi lever ofta i ett högt
tempo, där dagar och
veckor kan rusa förbi.

Mitt i allt detta kan vi
glömma att Gud vill möta
oss just i vardagen – i det
enkla och i det stilla. Att
ta några minuter varje
dag för att stanna upp,
andas djupt och bara vila
i Guds närvaro kan
förändra mer än vi anar.

Prova denna vecka att
avsätta en kort stund
varje dag. Sitt i tystnad
och säg i ditt hjärta:
"Herre, jag litar på dig."

När tankarna springer
iväg, för du dem varsamt
tillbaka till den enkla
bönen. Det handlar inte
om prestation, utan om
att öppna sig för Guds
kärlek.

Genom dessa små

stunder kan vi mer och
mer upptäcka att vi inte
bär livet själva – vi blir
burna. Gud påminner oss
om att vi är hans älskade
barn, och att vi alltid kan
vila i hans trofasthet.

Kort om katolska kyrkans äldsta historia

TEXT: DORIS WENNERBERG

Katolicismen är den äldsta och ursprungliga delen i kristendomen. Det finns drygt 1,4 miljarder katoliker runt om i världen. I Sverige finns omkring 150 000.

Men vad betyder orden

"kristen" och "katolik" egentligen?

"Kristen" är en form som naturligtvis härstammar från Kristus. Det är ett grekiskt ord och betyder samma som hebreiskans Messias med betydelsen den smorde eller den utvalde. Jesus Kristus är för kristna den förväntade Messias.

Katolicismens ursprung ligger i den allra tidigaste kristendomen, där den etablerades som den universella kyrkan under ledning av påven i Rom, som en del av det romerska riket. Begreppet katolska kyrkan myntades av **Ignatius av Antiochia** omkring 110 efter Kristus för att beskriva

den allomfattande kyrkan.

När romarriket splittrades blev den västra delen den katolska kyrkan, medan den östra delen utvecklades till den ortodoxa kyrkan. Att vara katolik betyder alltså att man är en del av den universella, allomfattande kyrkan.

Jesus botar den blödande kvinnan. I romerska katakomberna 300 - 350.

När romarriket hade splittrats och den kristna kyrkan delades i den katolska och den ortodoxa delen var det alltså påven i Rom som ledde kyrkan. Dock uppstod stridigheter i frågan om kyrkans ledning och år 1054 separerades den

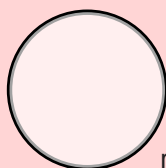
västerländska (latinska, katolska) kyrkan från den östra (ortodoxa) kyrkan, därför att de två kyrkorna inte kunde enas om påvens auktoritet.

Från mitten av 1100-talet var Sverige en egen romersk-katolsk kyrkoprovins med ärkebiskop i Uppsala fram till Reformationen, när katolicismen blev förbjuden och de sista katolska prästerna fördrevs i slutet på 1500-talet.)

Liturgiska färger - kyrkoårets språk utan ord

Text: Fr Patrick

KYRKAN TALAR INTE bara med ord, sång och gester. Även färgerna har ett språk. Allmänna introduktionen till det romerska missalet (GIRM 345–347) påminner oss att liturgins färger inte är dekoration, utan symboler som hjälper oss att fördjupa mysteriet vi firar.

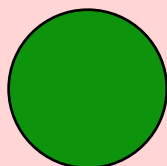
Vit – glädje, ljus och renhet

Vit är glädjens, ljusets och renhetens färg (jfr Upp 7:9). Den används vid jul, påsk, dop och bröllop – och på helgondagar utan martyrskap. Den påminner oss om Kristi seger och kallar oss att vara "ljusets barn" (Ef 5:8).

Grön – hoppets och vardagens färg

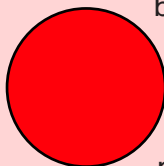
Grön är hoppets och vardagens färg. Den präglar "den vanliga

tiden" och talar om växt och mognad. Som Paulus säger: "Den som planterar och den som vattnar är ett, men Gud är den som ger växten" (1 Kor 3:7).

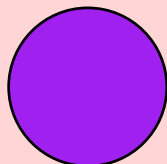
Röd – Andens eld och blodets färg

Röd är Andens eld och blodets färg. Den används vid pingst och martyrernas fester. Den påminner oss om Jesu ord: "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner" (Joh 15:13).

Lila – bot och väntan

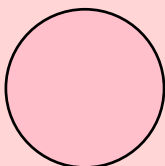
Lila är botens och väntans färg. Den bär vi i

advent och fastan. Den hjälper oss att stilla våra hjärtan i längtan efter Herren. Den helige Augustinus skrev: *“Vårt hjärta är oroligt tills det finner vila i dig, Gud.”*

Rosa – glädjens föraning

Rosa är ljusare än lila och används två gånger: Gaudete i advent och Laetare i fastan. Det är en glimt av glädje mitt i väntan – en påminnelse om att ljuset redan bryter in i mörkret.

Svart – sorg och hopp

Svart används ibland vid begravningar. Det uttrycker sorgen, men också vårt hopp om den eviga uppståndelsen: *“Jag är uppståndelsen och livet”* (Joh 11:25).

Färgernas betydelse i vårt liv

När vi uppmärksammar dessa färger, låter vi liturgin forma oss. Färgerna gör evangeliet synligt, talar till vårt hjärta och hjälper oss att leva vår tro i vardagen – med glädje, hopp, kärlek och uthållighet.

KOMMANDE

MSP 25-ÅRS JUBILEUM

Vi kommer att fira 25 års jubileum för MSP missionärer här i Sverige i vår församling den **25 oktober 2025** (kyrkoherden har ändrat datumet).

Det börjar med **mässa kl. 12:00** och sen blir det knytkalas i församlingssalen.

JULMARKNAD

Den **14 december, kl. 09-19** kommer vi att ha traditionsenlig julmarknad i församlingen.

Vi letar efter volontärer.

De som vill hjälpa till, får gärna ta kontakt med **Longina Marczak**, tfn: 070 414 43 54.

REGELBUNDET KYRKKAFFE EFTER 11-MÄSSAN

Från och med **21 september** blir det mer eller mindre regelbundet kyrkkaffe **efter 11-mässan på söndagar**. Det nya är att vi serverar förutom bakverk även en enkel lunch, såsom t.ex. köttbullar, men allt mot en liten betalning. Den som vill hjälpa till kan kontakta **Ninoska** eller **Doris**.

39,-

KÖTTBULLAR 8 ST

Serveras med gräddsås, lingonsylt, potatis och gröna ärtor.

Välj mellan kaffe eller saft

49,-

KÖTTBULLAR 12 ST

Serveras med gräddsås, lingonsylt, potatis och gröna ärtor.

Välj mellan kaffe eller saft

The English Choir's Journey at St. Mary Magdalene's Parish

For fifteen years, the English Choir at Saint Maria Magdalene's parish has filled the church with music, faith, and fellowship. What began as a small group of five parishioners seeking to uplift the liturgy has grown into a vibrant community that celebrates not only song but also friendship, service, and resilience. Their anniversary was both a look back at a remarkable journey and a hopeful step toward the future.

Text: Lily Zencha

"Adorned in their new uniforms with the quote 'He who sings prays twice'"

The English choir of the parish celebrated its fifteenth anniversary in August. The celebration which started with a retreat at the monastery in Jonsæder (Franciskusgården) on the 9th of August was a time of reflection by the choir, on why they sing in the church and why the choir is an important part of the liturgy. During the retreat, led by Fr. Patrick Etuk with the theme "I will do a new thing", Fr. Patrick took the opportunity to thank the choir for its relentless commitment to making sure that music during the mass is an extension of the homily.

The Main Celebration

The main celebration took place the following day during the English mass in the parish on the 10th of August. Adorned in their new uniforms with the quote "He who sings prays twice", the choir rendered new hymns that culminated in a thanksgiving procession with gifts. The celebration continued after the mass with reception in the parish hall offered by the parish. The celebration

brought together old and new members of the choir and even those who no longer worship in the parish joined the choir for the retreat and the main celebration. Certificates of recognition were awarded by the church to all current members of the choir and on its part, the choir

"The celebration brought together old and new members of the choir"

presented gifts of thanks to two founding members who are still active in the choir. Some parishioners took the opportunity to thank and encourage the choir and gave suggestions on how to make the choir better.

On why so much effort was put into celebrating the 15th anniversary of the choir, the current head of the choir **Cornelius Zinkia** says "I just believe any anniversary celebration helps us to retrospect and see how far we have come and to recommit and set new goals for the years to come. The results of that celebration are already evident today".

How the Choir Started

After a musically uninspired mass one Sunday in 2010, five members of the English community of the Saint Maria Magdalene's parish decided

Joseph Odoh (till höger) tackas av kören, representerad av körledaren **Cornelius Zinkia**.

that some work had to be put into coordinating singing during masses. Spontaneously the decision to meet on the following Friday was made. The meeting which will then be documented as the first ever choir practice session of the English choir was held with no clear expectations or pressure to perfect the singing but the results were felt the following Sunday and the group got feedback from parishioners about how much better the singing was that Sunday. Without missing a beat, Friday evenings were earmarked for choir practice and without much thought or planning the choir was born. Almost immediately the choir garnered new members and began to grow. To

manage the task of practicing every week, choir practice days have over the years changed to accommodate its members. Currently, the choir meets on Thursdays at 18:00.

A Founder's Perspective – Joseph Odoh

Fifteen years later, one of the founding members and pianist **Joseph Odoh** reflects that “the journey has been nothing short of remarkable. Over the past 15 years, we have shared countless moments together - highs and lows, laughter and tears - yet through it all, God's grace has carried us. There were times we braved storms just to make it to practice, trudging to bus stops late at night and returning home with weary feet but joyful hearts. What has kept us together is not just our voices but our faith, our resilience and our shared belief that singing is praying twice”.

A Testimony of Faith and Service – Rita Ijenyo

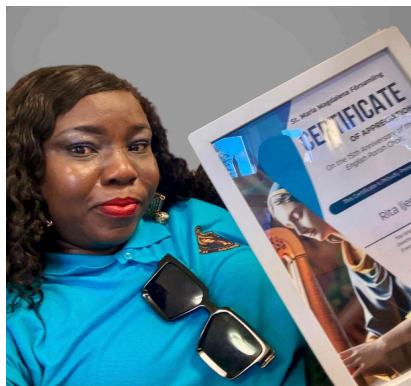
According to long time member **Rita Ijenyo**, being a choir member is a calling to both be a laity and minister in the church. On why she joined the choir, Rita says “I joined the choir to deepen my personal faith, to serve the church through singing during the

Gruppen på retreat på Franciskusgården i Jonsered.

liturgy. Being an active choir member and gospel music in general have been a source of stress relief, it has inspired me to minister to my colleagues and clients at work through music as I am always singing. I think it has helped people I work for who suffer from depression”.

Rita jokingly concludes by saying “I don't sing well but I do make joyful noises”

Rita Ijenyo visar upp intyget om församlingens uppskattning för hennes insatser i kören.

A New Member's Journey – Gregor Lasser

Reflecting on why he joined the choir and why he stays committed, bass singer **Gregor Lasser** writes “I moved to Sweden in January 2022 and into my apartment in Hisingen in April same year. I was

delighted to see that there is a catholic church within walking distance and after my very first visit to mass, a lady energetically suggested I should join the choir. The energetic lady turned out to be Rita and thanks to the patience of our music leader **Kelechi Egbe** and my fellow bass colleague Cornelius, I am enjoying participating in the choir ever since”

The Choir as a Family

In the fifteen years of its existence, the choir has become family and have on multiple occasions spent Christmases and Easter together celebrating at the home of members. The choir has celebrated the joys and successes of each other and with the same if not more commitment have stood by each other in times of struggle and mourning.

Looking to the Future

Looking into the future Joseph concludes that “we look back not only with gratitude for the struggles and the joys of the past fifteen years but with hope for what lies ahead. We are living proof that when people come together with faith, sacrifice and love, God does the rest. To him alone be all the glory”.\

From a Dream to a Global Mission: The Story of MSP

It began as a dream in 1950. Today, the Missionary Society of St. Paul of Nigeria (MSP) is a vibrant missionary family bringing the Good News to communities across Africa, the Americas, Europe, and beyond. This is the story of faith, courage, and vision.

TEXT: FR DAMIAN OHAGWA

Foundation and Early Beginnings

The missionary society of Saint Paul began as an idea in the mind of one man, its founder, **Dominic Cardinal Ekandem** (of blessed memory). He first conceived the idea in 1950, but it took about 27 years for it to mature and see the light of day. The timely prophetic call of Pope Paul VI in 1969, in Kampala, Uganda for Africans to be Missionaries to themselves had created the needed momentum to make the idea a reality. The Catholic Bishops' Conference of Nigeria finally made the decision to establish the National Missionary Seminary of St Paul at its meeting in Kaduna in September 1976. For the institution to take off, Most Rev

Dr **Anthony Sanusi** (of blessed memory) the then Bishop of Ijebu **Ode Diocese**, donated the premises of the former St Mark's Teacher Training College at Iperu Remo, Ogun State to be used as its first home.

Expansion and Formation

On Mission Sunday, October 23, 1977, the seminary was opened on its temporary site in Iperu Remo. Priests of St Patrick Society of Ireland were invited to assist in the formation program of the seminary. In February 1978, the Catholic Bishops' Conference unanimously erected the Missionary Society of St Paul of Nigeria as a Pious Union. This action of the Nigerian

Bishops received the approval of the Congregation for the Evangelization of Peoples in October 1978 (Prot. 4652/78). The erstwhile Vicar General of Calabar Diocese, Rev Msgr **Godwin Akpan** (of blessed memory), became the first Rector of the Seminary (1977-1988), and later the first Acting Superior General of the Society (1988-1995).

Missionary Outreach

On October 13, 1984, a new permanent site of the seminary campus was opened in Gwagwalada, Abuja, for the study of Philosophy and Theology, and the Iperu campus remained the two-year spiritual Formation House. The headquarters of the Society was moved to Abuja as well. The first priest member of the Society trained in the seminary, Fr **John Osom**, MSP was ordained on June 22, 1985, and eleven other members were ordained the next year. Since then, priestly ordinations have become a yearly event in the Society.

Canonical Status and Leadership

In 1986, the members of the Society were sent on foreign missions for the first time to Cameroon, Liberia, and the United States of America. Since then, in addition to these countries

and Nigeria, members of the Society now work in Botswana, The Gambia, Malawi, Chad, South Africa, South Sudan, Kenya, Central Africa Republic, the Bahamas, Canada, the United Kingdom, Ireland, Italy, Sweden, Grenada, and France. On March 17, 1994, the Congregation For the Propagation of the Faith gave approval for the canonical erection of the Pious Union into Society as a Society of Apostolic Life of Diocesan Right. The erection was officially done and approval of the Constitutions given by the Ordinary of the Society, Most Rev **John Onaiyekan**, on April 16, 1995. Within the same year, the first General Chapter of the Society witnessed the election of Fr **Felix Elosi**, MSP as its first Superior General.

General Chapters and Episcopal Appointments

The Society has held four other successful General Chapters in 2001, 2007, 2013 and 2019 and an extraordinary Chapter in 2008. These General Chapters produced Fr **Hyacinth Egbebo**, MSP, Fr **Anselm Umoren**, MSP, Fr **Victor Onwukeme**, MSP, and Fr **Callistus Isara**, MSP, as Superiors General respectively. Three members of the Society are now

bishops in Nigeria: Most Rev **Anthony Adaji**, MSP of Idah Diocese (2007), Most Rev **Hyacinth Egbebo**, MSP of Bomadi Diocese (2008) and Most Rev **Anselm Umoren**, MSP Auxiliary Bishop of Abuja Archdiocese (2012).

Mission and Charism

The words of St Paul “we are ambassadors for Christ,” (2 Cor 5, 20) is the motto and basis for the existence of the Society. Its members take on the missionary activities to all nations in accordance with the mandate Jesus Christ gave. Like St Paul, the members are driven by the love of Christ (Cf. 2 Cor. 5, 14) to “be all things to all people” (1 Cor. 9, 22).

Though primary evangelization is its central mission, the Society is also committed to the apostolate

of new evangelization and the printed word.

Partnership and Growth

The close partners of the Missionaries of St. Paul are the Associate Missionaries of St Paul. These are generous lay faithful who support the work of the Society with their time, talents, resources, and prayers. The Society which began as an act of faith and trust in God has continued to be touched by providence, and it has grown into a large missionary family as the first Missionary Institute of Apostolic life in Africa. It has continued to meet the needs of the Church in Africa and the universal Church. Although she is young and vibrant, she is growing from strength to strength.\

FAKTA OM FÖRFATTAREN

Namn: Fr Damian

Bakgrund: Präst i MSP, subsidiar i församlingen, rektor för den afrikanska missionen i Sverige Syd, har tidigare arbetat som präst i Centralafrikanska republiken, Nigeria och andra afrikanska länder.

JULMARKNAD

14 DECEMBER

09.00-19.00

Välkomna!

Vi letar efter volontärer.
De som vill hjälpa till får
gärna ta kontakt med
Longina Marczak.

Telefon nummer:
070 414 43 54

*St. Maria Magdalenas
Katolska Församling*